

CAROLIJN VISSER 'ZEEUWS GELUK'

Samen opgroeien maakt verschil

'Zeeuws geluk' is de titel van het nieuwe boek van reisschrijfster **Carolin Visser**. Deze keer dus geen bericht uit China, Vietnam, Tibet of Midden-Amerika. Maar uit Zeeland.



Jan van Damme

Ze schetst het leven in enkele Zeeuwse verpleeg- en verzorgingshuizen. En ontdekt haar eigen jeugd op Walcheren. Het begon met een verzoek van de Stichting Voor Regionale Zorgverlening SVRZ. Datzelfde jaar schreef Gabriëlle Davits nam afscheid en wilde bij die gelegenheid wel eens antwoord op de vraag 'wat maakt het leven de moeite waard, ook al zit je in een verpleeghuis, een plek waar je liever niet wil zijn'. Carolijn Visser nam de uitdaging aan om met een 'reportageboek' antwoord te geven op die vraag. Ze koos drie woonzorgcentra: Alexaplein in Kamperland, Simnia in Domburg en

Waterwel in Aagtekerke. Daar verbleef ze telkens meerdere dagen tot een week. Ze sprak, at en wandelde met de vaak dementerende bejaarden. Die belevenissen beschrijft ze in haar nieuwste boek 'Zeeuws geluk'. Het geheel is geïllustreerd met actuele landschapsgezichten en historische foto's van de eerste helft van de 20ste eeuw. Haar jeugdherinneringen zijn voorzien van beelden uit het eigen familiealbum. Carolijn Visser (1956) rapporteert haar leven lang uit verre landen. Vorig jaar won ze de Libris Geschiedenis Prijs en de Zeeuwse Boekenprijs met 'Selma', over het dramatische leven van een Nederlandse vrouw in het China van Mao. In 2015 werd haar boek 'Argentijnse avonden' bekroond met de VPRO Bob den Uylprijs. Haar

oeuvre omvat inmiddels ruim twintig titels.

Waarom ging u in op het verzoek om vanuit Zeeuwse verpleeghuizen te berichten?
„Het is de eerste keer dat ik een boek in opdracht schrijf. Ik kreeg complete vrijheid. De opdrachtgever dacht aan één verpleeghuis. Ik koos voor drie verschillende. Vooral op Walcheren, daar ben ik opgegroeid en voel ik me het

“Nu ik de zestig ben gepasseerd, zie ik in wat voor een prachtig land ik ben opgegroeid”

-Carolin Visser

▲ Carolijn Visser: „Zeeland is op een mooie manier veranderd.”

FOTODIRK VAN DUJFFEMA

meeste thuis. Als ik in Kamperland ben heb ik de neiging om naar de overkant van het Veerse Meer te kijken, naar het silhouet van Veere. Ik heb 'ja' gezegd omdat ik best ingevoerd ben in de wereld van de dementie. Mijn moeder zit in Oosterbeek in een verpleeghuis, ze herkent me niet meer en zegt 'u' tegen me.”

Hebt u antwoord gekregen op de vraag wat het leven in een verpleeghuis de moeite waard maakt?

„Dat ligt voor de ene persoon heel anders dan voor de andere. Altijd als je de gecodeerde deur opent, stap je in een andere wereld. Het

maakt uit als je in dezelfde omgeving bent opgegroeid. Dan heb je gesprekstof: de school, de vuurtoren, de oorlog. Je waardeert dat wat je in een gezin ook op prijs stelt: de maaltijd, tv kijken. Samen zingen is heel belangrijk. Ik kwam in een soort familiestructuur terecht. Dat is denk ik het hoogst haalbare.”

Is uw zicht op Zeeland veranderd door dit project?

„Ik ben in Middelburg opgegroeid, ik zat daar op de middelbare school. Door een conflict met een leraar stapte ik in het begin van 5 athenium over naar een school in Bergen op Zoom, elke dag op en neer met de trein. Na de middelbare school ben ik weggegaan. Sinds mijn moeder in 2000 van Middelburg naar Friesland ver-



▼ Carolijn op het strand met haar vader en broer Jeroen.

huisde kwam ik er alleen nog beroepshalve. Nu ik de zestig gepasseerd ben, zie ik in wat voor een prachtig land ik ben opgegroeid. De provincie is op een mooie manier veranderd. Als ik vroeger naar de manege in Serooskerke fietste werd ik overvallen door poldervrees, zo kaal was het. Nu is het prachtig groen.”
„Het valt me op dat de Zeeuwse kust prachtig wordt onderhouden. In Panama en in de Caraïben wordt het zand van het strand gehaald voor de bouw. Daardoor slaan er stukken kust weg, worden wegen ondermijnd en worden dorpen bedreigd. Natuur is niet vanzelfsprekend, in de meeste landen wordt er door tegenstrijdige belangen veel opgeofferd. Op Walcheren krijg ik het gevoel dat er de afgelopen tientallen jaren

juist opnieuw natuur is gemaakt.”
Voelt u zich weer thuis in het Zeeuwse?
„In het buitenland heb je voor je omgeving een onbekend verleden. Je komt uit Nederland, je past je aan. In Zeeland is dat anders voor mij. Hier haal ik met mensen herinneringen op van vijftig jaar geleden, raak ik opnieuw bevriend met wie ik op de middelbare school heb gezeten. Dat kan alleen hier.”

Carolin Visser: Zeeuws geluk - Uitgeverij Atlas Contact, 224 pagina's, 19,99 euro.
Carolin Visser geeft zaterdag 3 november tijdens de open dag van het Zeeuws Archief een lezing in de Hofpleinker in Middelburg. De aanvang is om 16.00 uur, toegang kost 5 euro.